

РЕШЕНИЕ

№ 461

гр. София, 23.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 15.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **4222** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178, вр. чл.58 АПК и §8 от ПЗР на АПК.

Образувано е по жалба на Л. П. П., депозирана чрез процесуалния ѝ представител адв. Н. С. от САК, срещу мълчалив отказ на Кмета на район „С.“ - Столична община да предостави административна услуга – заверка на молба-декларация за признаване правото на собственост върху недвижим имот чрез извършване на обстоятелствена проверка по реда на чл.587 ГПК относно поземлен имот с идентификатор № 68134.512.414, представляващ дворно място, находящо се в [населено място], [улица], с площ от 458 кв.м, заедно с построената в същото двуетажна жилищна сграда, по заявление № РСР19-ГР94-564/20.03.2019 г. В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на процесния мълчалив отказ като административен акт по смисъла на чл.21, ал.3 АПК поради непроизнасяне на ответника в срока по чл.57, ал.2 АПК. Искане се отмяната му и да се задължи ответника да извърши заверка на молба-декларацията във връзка с обстоятелствената проверка. Ответникът, Кмета на район „С.“ - СО, в изпратено становище заедно с преписката, оспорва допустимостта и основателността на жалбата като твърди, че до този момент са постъпили общо три молби-деклараций, вкл. процесната, поради което моли за нейното отхвърляне.

СГП не е взела участие в производството.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната пред административния орган преписка.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима. Оспорващата е започнала административното производство с депозиране на заявление от 20.03.2019 г. От този момент е започнал да тече срокът по чл.57, ал.2 АПК. Жалбата е подадена на 10.04.2019 г. срещу подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт, от заинтересовано лице и в срока по чл.149, ал.2 АПК, при изтекъл срок за произнасяне на 27.03.2019 г. Разгледана по същество, жалбата е и ОСНОВАТЕЛНА.

С приемането на АПК, понятието за индивидуален административен акт, в сравнение с това в Закона за административното производство /ЗАП/, е значително разширено. В този смисъл, индивидуален административен акт е и волеизявлението, с което се декларират или констатират вече възникнали права и задължения, както и волеизявлението за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права и задължения, както и отказите за издаването им /чл.21, ал.2 и ал.3 от АПК/. Съгласно § 1, т.2, б. „а” и „б” от ДР на Закона за администрацията, административна услуга представлява издаването на индивидуални административни актове, с които се удостоверяват факти с правно значение, както и такива, с които се признава съществуването на права и задължения. В този смисъл искането представлява такова за извършване на административна услуга, а именно - издаване на удостоверителен документ. Съгласно § 8 от ПЗР на АПК „уредените в кодекса производства за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, както и при обжалването на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго”. Следователно, административният орган е отказал да разгледа по същество отправеното до него искане за административна услуга по смисъла на чл. 21, ал.2 и ал.3 от АПК във връзка с § 1, т. 2, б. „а” и „б” от ДР на Закона за администрацията и съответно този отказ подлежи на оспорване по съдебен ред.

Разпоредбата на чл.9, ал.1 АПК установява задължението на административния орган да започне и приключи административното производство с надлежен акт, ако са налице предвидените в закона предпоставки. С това се установява и правото на административно производство, насочено към този орган. То е преобразуващо субективно право, насочено към административния орган. Именно това субективно право е предмет на защита пред съда по настоящото производство.

Искането, като отправено към Кмета на район „С.“ - СО за заверка на молба-декларация, че поземленият имот не е общинска собственост и издаването на удостоверение, че не е актуван като такъв във връзка с производство по снабдяване с нотариален акт по обстоятелствена проверка е отправено до компетентния административен орган, на основание чл.23, ал.1 АПК. Исканата административна услуга е елемент от охранителното производство по чл.587 ГПК, издаване на нотариален акт по обстоятелствена проверка, при който административният орган удостоверява единствено факта дали имотът е актуван като общинска собственост. Компетентен да извърши проверка и съответно да удостовери правото на собственост или да откаже издаване на нотариален акт е нотариусът. В компетентността на административния орган е единствено да извърши исканата административна услуга и да удостовери факти, относими към нотариалното производство, а именно - дали

имотът е или не е актуван като общински по реда на Закона за общинската собственост. Извършването на административната услуга обхваща издаване на административен акт, с който се удостоверява именно този факт. За допустимостта на предмета на охранителното производство по чл.587 ГПК следи само нотариусът. В производството по реда на чл.587, ал.2 ГПК нотариусът ще преценява всички материални предпоставки за придобиване на собствеността, законовите забрани, ако са налице такива, както и други пречки, поради което на кого принадлежи правото на собственост върху процесния имот е извън компетентността на Кмета на район „С.“ - СО. Последният следва само да извърши административната услуга и да попълни удостоверителната част на молбата-декларация с данните за имота, с които разполага. Още повече, че от приложената скица от СГКК-гр. С. по делото /л.37/ е видно, че имот с идентификатор № 68134.512.414, за който се иска процесната административна услуга, няма отразени собственици и носители на други вещни права, макар това да е неотнормено към въпроса дали имотът е общински.

Предвид гореизложеното ответникът следва да се произнесе по подаденото от жалбоподателят искане за удостоверяване в молбата-декларация на данните за имота, значими за извършване на обстоятелствената проверка. Непроизнасянето нарушава правата на жалбоподателя по охранителното производство по чл.587 ГПК. Непопълването на депозираната молба-декларация, която ще послужи за извършването на обстоятелствена проверка, лишава жалбоподателя от възможността да осъществи предвиденото охранителното производство чл.587 ГПК. Мълчаливият отказ за произнасяне в случая лишава незаконосъобразно жалбоподателят от законоустановени права и препятства упражняването им.

Към датата на подаване на жалбата, а и към настоящия момент не е налице предоставяне на исканата административна услуга. Предвид това съдът намира, че по депозираното от оспорващата искане от 20.03. 2019 г. за заверка на молба-декларация във връзка с обстоятелствена проверка е формиран мълчалив отказ по смисъла на чл.58, ал.1 АПК.

Отказът на органа да изпълни това задължение противоречи и на основни принципи на административния процес - визирани съответно в чл.4, ал.1 АПК /„административните органи действат в рамките на правомощията си, установени от закона,/“; в чл.4, ал.3 АПК /„Субектите на административния процес са длъжни да упражняват своите права и свободи, без да вредят на държавата и обществото и на правата, свободите и законните интереси на други лица“/; също в чл.6, ал.1 АПК /„Административните органи упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо“/; както и в чл.9, ал.1 АПК /„При условията, посочени в закона, административният орган е длъжен да започне, да проведе и да приключи административното производство, освен ако издаването на акта е предоставено на свободната му преценка“/.

Съображението, че предвид съществуване на предходно подадени молби – декларации относно процесния имот ответната страна следва да откаже да извърши посочената административна услуга е неоснователно. Това е така, тъй като с подаването на заявление с вх. № РСР19-ГР94-564/20.03.2019 г. е налице ново искане от страна на заинтересованото лице, което обвързва административния орган да се произнесе по този въпрос. В зависимост от това дали този въпрос е бил решен в миналото и съществува надлежно произнасяне, органът разполага с правото да направи отказ, който да е мотивиран. Това обаче не означава, че органът има право да

бездействия, при което да бъде формиран от негова стана мълчалив отказ, след като няма произнасяне до този момент, макар и по предходни производства за същия имот. Също така, просрочената жалба във връзка с предходно мълчалив отказ, която е била оставена без разглеждане, а образуваното съдебно производство - прекратено, не означава, че правото на жалбоподателя да оспори мълчаливия отказ, предмет на настоящото дело, е преклудирано. От представените доказателства по делото става ясно, че във връзка с преходни проверки на молби декларации /л.98-100 по делото/ за процесния ПИ с № 68134.512.414, предмет на искането, се установява, че за него не са провеждани процедури по отчуждаване по ЗОС, но има съставен Акт за държавна собственост № 677/11.07.1951 г. Това становище е изведено след направено проучване от направление „Инвестиционно отчуждаване“ към СО.

Безспорно, в случая компетентен да извърши проверка и съответно да удостовери правото на собственост или да откаже издаване на нотариален акт е нотариусът. От компетентността на административния орган е единствено да извърши исканата административна услуга и да удостовери факти, относими към нотариалното производство. Извършването на административната услуга обхваща издаване на административен акт, с който се удостоверява именно този факт, като се попълни удостоверителната част на молбата-декларация с данните за имота, с които разполага административният орган.

В тежест на административния орган е идентифицирането на имота съобразно предходни кадастрални и регулационни планове, доколкото тези планове се съхраняват именно в районната администрация, която на основание § 4, ал. 1, т. 2 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/ е задължена да поддържа кадастралните планове и регистрите, одобрени по реда на отменения Закон за единния кадастър на Н. република България и Закона за териториално и селищно устройство.

В производството, проведено в случая пред административния орган, е релевантен единствено фактът дали имотът е актуван като общинска собственост, съставен по реда на чл.56 и сл. от ЗОС /пред областния управител – по чл.68 и сл. от ЗДС/, известен на органа служебно, а извършването на конкретно поисканата административна услуга се състои в издаване на акт, с който се удостоверява това обстоятелство.

Настоящата инстанция следва да посочи, че влязъл в сила мълчалив отказ по предходното заявление със същото искане, не съществува. Подобно тълкуване би лишило жалбоподателя от правен интерес от настоящото оспорване. Това противоречи на вложения от законодателя смисъл при въвеждане нормата на чл.58, ал.1 АПК, приравняваща липсата на волеизявление по искане за издаване на индивидуален административен акт на отказа за издаване на акт с определено от закона съдържание, от една страна, и на преследваната от закона цел - да защити правата на заинтересованите лица. Законодателят е регламентирал мълчаливия отказ по чл.58, ал.1 АПК в полза на засегнатите субекти и е недопустимо прилагането му за саниране на незаконосъобразното бездействие на административния орган в случаите, в които законът предвижда задължение за органа да се произнесе. Съгласно чл.57, ал.2 АПК, административният акт по чл. 21, ал. 3 АПК се издава до 7 дни от датата на започване на производството.

Следва да се посочи, че изчакването на становища от други длъжностни лица не удължава срока съгласно чл.57, ал.7 АПК. Тази хипотеза касае случаите, когато е

необходимо да се изиска мнение на друг орган. В случая такова мнение не е необходимо. Обстоятелствата дали има заявени реституционни претенции за имота и дали същият е отчужден не подлежат на изследване в това производство. Проверката за заявени реституционни претенции и данни за инвестиционно отчуждаване като правомощие за защита правата на трети лица не е предвидено за кмета на общината, който има само законово задължение да извърши търсената административна услуга като отрази в молбата-декларация обективните факти относно статута на процесния имот, такива каквито са те по актовете книги за общинска собственост. В този смисъл Решение № 3715 от 31.03.2008 г. по адм. д. № 8806/2007 г., III отд. на ВАС.

Предвид гореизложеното, ответникът следва да се произнесе по подаденото от жалбоподателя искане за удостоверяване в молбата-декларация на данните за имота, значими за извършване на обстоятелствената проверка. Непроизнасянето нарушава правата на жалбоподателя по охранителното производство по чл. 587 от ГПК.

След като липсват законови основания за прилагане на по-дълъг срок за процесната услуга от посочения в чл. 57, ал.2 от АПК, то неспазването му води до постановяване на незаконосъобразен мълчалив отказ, който следва да се отмени и преписката да се върне на административния орган с указания да се произнесе съобразно мотивите на настоящото решение.

Жалбоподателят не претендира разности, поради което съдът не следва да се произнася по този въпрос.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.3 и чл.174 АПК Административен съд София – град, Второ отделение, 52-ри състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на Кмета на район „С.“ - Столична община да предостави административна услуга – заверка на молба-декларация за признаване правото на собственост върху недвижим имот чрез извършване на обстоятелствена проверка по реда на чл.587 ГПК относно поземлен имот с идентификатор № 68134.512.414 по заявление № РСР19-ГР94-564/20.03.2019 г.

ВРЪЩА преписка по заявление № РСР19-ГР94-564/20.03.2019 г., подадено от Л. П. П., на Кмета на район „С.“ – Столична община за заверка на молба – декларация по обстоятелствена проверка, относно недвижим имот с идентификатор № 68134.512.414, представляващ дворно място, находящо се в [населено място], [улица], с площ от 458 кв.м, заедно с построената в същото двуетажна жилищна сграда, с отразяване дали за имота има съставен акт за общинска собственост по реда на ЗОС, в седемдневен срок.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: